

Тема номера: Розпізнавання

РЕДАКЦІЯ VERBUM

12 ЧЕРВНЯ 2019

Шановні читачі!

Один з ключових термінів вчення Папи Франциска це поняття «розпізнавання». Воно з'являється в усіх найважливіших виступах та документах Святішого Отця. Втілення у життя практики розпізнавання дозволяє впроваджувати зміни в життя та діяльність Церкви, зберігаючи при цьому безперервність традиції. Тому це один з найважливіших термінів, що дозволяють зрозуміти чим є «душпастирська революція», до якої нас закликає Папа.

Джерело: Рембрандт ван Рейн, роздуми Товіта

В першому тексті Павел Конярек показує, що тема розпізнавання від давна з'являлася у вченні Римських Понтифіків. Три кроки розпізнавання – бачити, оцінювати, діяти – що мали підштовхнути до справжньої душпастирської реформи – це ані вигадка єпископів Латинської Америки, які зібралися 2007 року в Апаресіді, ані власність ігнатіянської духовності, але євангельський метод дій, про який вже писали Пій XII і Йоан XXIII.

Наступні два тексти присвячені домініканській та єзуїтській традиції розпізнавання. Домініканець Серве Теодор Пінкерс порівнює моральне вчення св. Томи Аквінського та модерних авторів. «Ми маємо справу з моральними вченнями відмінної природи: з одного боку, мораль чеснот, що має за мету навчання чесноті, особливо розважливості та здатності орієнтуватися у конкретному; з іншого, мораль випадків чину за сумлінням, досліджуваних щодо їхнього зв'язку із обов'язками, які накладає закон».

З іншої сторони Юзеф Августин знайомить нас з класичним прикладом духовного розпізнавання згідно з навчанням св. Ігнатія Лойоли. Для св. Ігнатія внутрішнє життя людини

полягає не в послідовному зростанні хорошого внутрішнього самопочуття, а в пошуках і знаходженні Божої волі серед мінливих відчуттів, пов'язаних із духовним станом і зовнішніми обставинами. Автор пробує показати, як знаходити Божу волю, в залежності від стану нашого життя.

В останньому тексті Олексій Браславець, покликаючись на католицький досвід «іспиту совісті», розмірковує над запитанням «Що таке совість?». Більшість духовних наставників регулярно рекомендували зробити центром іспиту совісті щирий жаль за вчинене, який треба було викликати. Тобто, рекомендації полягали в основному на тому, аби концентруватися на емоційному переживанні. Отож, латинська «conscientia», яку в українській мові здебільшого перекладають словом «совість», у латинській мові, а відповідно, у латинській культурі та латинському світогляді має набагато ширше значення. Сенсовний центр латинської совісті – це знання та усвідомлення, а не емоційне переживання.

Warning: count(): Parameter must be an array or an object that implements Countable in **/home/kairosbo/verbum.com.ua/www/wp-includes/post-template.php** on line **284**